



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

XIII. Confirmatio Privilegiorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis
Captivorum, & ejusdem Confraternitatum, ac Beatissimæ Virginis Mariæ
de Remedio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](#)

cias, nempè Neapolitanam, quæ etiam Siculam quoque, indulis, & Litteris Apostolicis eidem comprehendenter, ac Romanam, quæ reliquas Provincias prædictas pariter contineret redegerit, cumque præmissorum occasione varia perturbationes subortas fuerint. Nos, ut Clerici prædicti semota omni perturbationum materia in suo laudabili Instituto pro communi Christifidelium bono perseverare valeant, quantum cum Domino possumus, providere volentes.

Divisio pro
ut in rubr.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitude, totam Congregationem Clericorum Regularium hujusmodi in quatuor Provincias, videlicet Romanam, quæ Etruscam, eique propinquiore Bononiam. Provincia partem comprehendat, nec non Mediolanensem, quæ reliqua Provincia Bononiensis hujusmodi partem juxta divisionem ipsius Provinciae Bononiæ, in Capitulo generali dictæ Congregationis proximè celebrando faciendam etiam comprehendat, ac Neapolitanam, & Siculam, quæ quatuor Provinciæ singulæ suos Provinciales, & Officiales distinctos, & separatos habere debeant, tenore præsentium dividimus, & reducimus.

Alternativa
Præfæcti Ge
neralis.

§. 3. Declarantes tamen, quod quantum attinet ad electionem persona idonea ex Provinciarum dictæ Congregationis professoribus ad munus Præfæcti Generalis ipsius Congregationis pro tempore vacans alternatim assumenda, eadem Congregatio in duas folummodo Provincias, nempè Romanam, quæ Mediolanensem, quoad hunc articulum contineat, ac Neapolitanam, quæ Siculam pariter comprehendat, divisa censeatur, itaut prædictum munus Præfæcti Generalis professoribus Romanæ, seu Mediolanensis, & Neapolitanæ, seu Sicula Provinciarum hujusmodi alternatim in perpetuum deferri debet, & Præfector Generalis, quando Romanæ, & Mediolanensis insimul Provincia turnus obtigerit, tam ex particulari Romanæ, quam ex Mediolanensi Provinciæ supradictis, servatis tamen alijs servandis assumi possit; quando vero Neapolitanæ, & Sicula Provincia itidem insimul turnus obvenerit, tam ex particulari Neapolitana, quam ex Sicalia Provinciis, hujusmodi eligi similiter valeat.

Consulto
res ex quali
bet Provin
cia assumu
ntur.

§. 4. Præterea prohibitionem, ne ex Provincia dictæ Congregationis, ex qua Præfector Generalis electus esset Consultor ullus ejusdem Congregationis assumeretur, in prædictis Litteris Apostolicis contentam Motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitude, & tenore præsentis tolentes, & abolentes, singulos Consultores prædictæ Congregationis ex singulis quatuor Provinciis memoratis, Romanæ videlicet, Mediolanen. Neapolitanæ, & Sicula assumi debere decernimus.

Arbiter Con
sulta non eli
gatur ex Pro
vincia Pra
efeti Genera
lis.

§. 5. Statuentes ut Arbiter Consulta generalis prædictæ Congregationis nequam ex illa Provincia, ex qua Præfector Generalis pro tempore fuerit, sed ex alia assumatur, ac decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit perpetuò inviolabiliter observari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palati Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis alter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane si secundum super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter configerit atten-

Contraria
deregat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate corroboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis

Congregationi, illius Superioribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, ac sufficienter expressis, & ad verbum infertis habentes, illis alijs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contraria quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constituta munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra, ac ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhibetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 22. Novembris 1655. Pontificatus Nostri Anno primo.

Dat. P. An. r.
die 22. Nov.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, & ejusdem Confraternitatum, ac Beatissimæ Virginis Mariæ de Remedio.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.
1655.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Petrus Mercier Minister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod ipse pro felici dicti Ordinis regimine, atque gubernio omnia, & singula Prærogativa, gratias, & Indulta eidem Ordini, nec non Confraternitibus sub Invocatione Sanctissimæ Trinitatis, & Beatissimæ Virginis de Remedio nuncupat. Redemptionis Captivorum vigore Literarum in simili forma Brevis fel. record. Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri erexit alijs à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa, quo firmiora persistant, & ab omnibus exactius observentur Apostolica nostra confirmationis robore communiri summoperè desiderent.

§. 1. Nos igitur eundem Petrum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliquæ Ecclesiasticæ sententiæ, censuris, & penitentiæ jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latere, si quibus quomodolibet in nodato existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censemtes.

§. 2. Suplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Privilegia, gratias, & indulta prædicta, dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrificiæ Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis Instituti non adversentur, & quoad Confraternitates prædictas monopolii ansam non præbeant Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolica firmatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem suppleximus.

§. 3. Decernentes illa, nec non præsentes Literas semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcuse observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios,

Oratorem
absolvit à
censuris.

Confirmat
ut in rubr.

Decretum
irritans.

& dele-

ANNO
1656.

ALEXANDER SEPTIMUS.

19 ANNO
1656.

& delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. P. An. t.
die 9. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Anno Piscatoris die 9. Decembris 1655. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIV.

Sacram, & Apostolicam Visitationem Ecclesiarum omnium Urbis, locorumque piorum quadriginta horarum celebrationem, cum indulgentiarum elargione indicit.

Edita A. D.
1656.

De Visitatione Apostolica extant Constitutiones Clement. VIII. Confit. 8. Speculatoris, to. 3, Urb. VIII. Confit. 15. Militantem, to. 4. impress. Lugd. quæ Constitutiones Urbani data opera in reliqui in nova impressione ne otiosè repeatam quæ non sunt necessaria, maximè quia concordant cum his S. D. N.

ALEXANDER EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei. Dilectis Filiis Universo Clero,
& Populo Romano salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Exordium.

Commissam Nobis Ecclesiam vigili cura, ac studio dies, noctesque obeentes calamitatem, ac tribulationum, qua invenerunt Nos nimis objectu non deterremur, aut frangimur, quinimad ad illum, qui eam sibi praelegit in sponsam fidentes respicimus, & quam ipsi immensam sollicitudinem, & charitatem debemus omni opera, diligentiaque representare conamus. Illam Filii Sui sanguine acquistam, tamque excellenti pignore sibi obligaram tradidit Nobis custodiendum Altissimum crebro urgens, contendensque, ne quid unquam de summo in eam amore, ac dilectione remitteremus. Quod trepidè, sollicitaque cum animo Nostro reputantes, in hoc labores omnes, cogitationesque defigimus, ne qualibet, aut macula pulcherrimo corpori adhæret, cam verò decoram exhibeamus, tanquam sponsam ornata monilibus, parata in occursum Domini, ac viri sui. Quamvis autem Universalis, ac singulis debitores simus, & in Christo devicti, hæc tamen Alma Civitas, quam in tantum extulit divina dignatio, propiores habet amoris, & sollicitudinis cauas. Crediti enim gregis cum forma esse jubeamur; à Principe gentium Urbe exigendum id esse potissimum videtur, ut fidei, ac Religionis Magistra, castissima etiam sit morum custos, & disciplina. Hic est fides Petri, fides, quæ annunciatur in universo Mondo, quæ Apostolos coronavit, & Martyres. Hæc est Civitas ædificata super fundamentum Apostolorum, quam fusus pro Christo sanguis mundat, illustransque Sanctorum pretiosa deposita.

Causa Visitacionis Sacrae.

J. 1. Hinc quidquid oculis Domini displicere possit extirpare cupientes nullam in populo, aut, plebe turpitudinem, nihil iniquitatum apparere, Cleri verò mores eos vellemus, quales esse de Altari viventium decet, quorum pars est Christus, atque in Cœlis conversatio; Cum enim Deus impium Regem, quod vasa Templi ministerio addicta in profanum usum vertisset, gravi, subita que vindicta percussit, satis ostendit, quam procul ab immunda omni consuetudine remoti esse debeantii, qui sibi inserviunt, cum etiam inanitas, & fine sensu rei tantam voluerit adhiberi reverentiam. Optamusque ut illi in præcipuis Basilicis, quas Deo obtulit pia Imperatorum, ac Principum largitas, diligenter obeant opus suum, utque apta sit, & decora psalmorum modulatio, psaliantque Regi Regum sapienter. Quibus perfici-

ciendis opportunè, ut cætera, id quoque suis decretis sanctivit sacrosancta Tridentina Synodus, ut Episcopi subinde gregem suum, ovelque perlustrarent, & recognoscerent, cuius sanctissimum institutum, & Nos sequentes, ut Patrum regulas, ac terminos custodiamus, visitemusque Fratres Nostros Filios Istræl, ne veniat super Nos, quod olim comminatus est Deus malis Pastoribus, qui pacientes semetipos, gregem Domini non pacunt, neque quod infirmum est consolidant, quod ægrotum non sanant, quod contractum non alligant, quod abjectum non reducent, & quod perire non requirunt.

J. 2. Statuimus Deo annuente, Urbis Romæ omnes tam Patriarchales, quam Collegiatas, & Parochiales Ecclesiæ, earumque Capitula, & personas, item Monasteria, Conventus, & Ecclesiæ quorumvis Ordinis tam virorum quam Mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates Laicorum, Montem pietatis, omnia quocumque censerunt nomine loca Pia visitare.

J. 3. In cuius operis confortio nonnullos ad vocavimus ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, & Episcopos aliquot administratos, quorum consilio, atque opere in tam salubri, atque ardua uteremur.

J. 4. Ad Omnipotentis itaque Dei laudem, & gloriam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem, vobis visitationem in vigesimali tertiam mensis Iulius Dominicam diem indicimus, quam à Sacrofânta primaria Lateranensi Basilica inchoabimus, & statutis diebus, Deo adjutore prosequemur, singulos, atque universos in Christi visceribus per misericordiam Dei, & Salvatoris Nostri obtestantes, ut abjectis secularibus desideriis non secundum carnem ambulent, sed justè, & piè vivant, quo tanquam in bene præparato agro fementem dominicam cum fructu accipient, ac ne in vacuum curramus, & frustra sint nostri labores, Deum, qui est multa misericordia omnibus invocantibus se, sine intermissione obsecrant, ne viribus deficiamus, sed assistat Nobis, confortetque Nos in gratia, quæ est in Christo JESU.

J. 5. Qua de causa jubemus sexta feria ante constitutam Dominicam in nonnullis Ecclesiis Urbis Patriarchalibus Collegiatas, & aliis præcipuis Sacros, Eucharist. solemni ritu in Altari proponi, & quadraginta horarum orationem de more celebrari.

J. 6. Ut autem orationes vestræ exeant de corde puro, & conscientia bona, thesauros ejus, qui propitiator Noster est apud Patrem suum reseramus, atque omnibus, & singulis utriusque Romæ degentibus, qui eadem Dominicæ die expiatis exacta confessione conscientiis Sacram sumperint Eucharistiam, devotèque in quavis Ecclesia oraverint, ut hæc nostra visitatio utilis sit Ecclesiæ, & animarum saluti, plenariam peccatorum suorum Indulgentiam concedimus, & elargimur.

J. 7. Agite ergo Dilecti Filii, cum tremore, & sollicitudine cooperamini salutis vestræ quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, iusta, sancta, amabilia, bona fama, si qua virtus, si qua disciplina, hæc cogitate, ut cito anticipent. Nos misericordia Domini, obliviscatur verò iniquitatum nostrarum, convertaturque, & videat, & visitet vineam istam, quam plantavit duxera ipsius, & ponat visitatione ejus pacem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1656. quarto Id. Januarii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione nona, Pontif. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Alex. Divina Providentia Papæ VII. Pon-

Visitationem
indicit.

Card. affi-
mit.

Fideles ad
orandum
hortatur.

Orationem
40. horarum
præcipit.

Plenaria
elargitur in
dugentiam.

Pastoralis
adhortatio.

Dat. P. An. t.
4. Idus Jan.

Publicatio.